

Mexico

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen

Gesloten te 's-Gravenhage, op 27 september 1993

tekst gepubliceerd: Trb. 1993, 160
authentieke teksten: Nederlands en Spaans
inwerkingtreding: 13 oktober 1994 (zie Trb. 1994, 221)
van toepassing: 1 januari 1995

Hoofdstuk I. Reikwijdte van het Verdrag

Artikel 1. Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2. Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. De belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn:

a. in Nederland:

- de inkomstenbelasting,
- de loonbelasting,
- de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijnwet continentaal plat 1965,
- de dividendbelasting,
(hierna te noemen: 'Nederlandse belasting');

b. in Mexico:

- el impuesto sobre la renta (inkomstenbelasting),
- el impuesto al activo (activabelasting),
(hierna te noemen: 'Mexicaanse belasting').

2. Dit Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen naar het inkomen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven door een van de Staten, de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan. De bevoegde autoriteiten van de Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

Hoofdstuk II. Begripsbepalingen

Artikel 3. Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

- a. betekent de uitdrukking 'Staat' Nederland of Mexico, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking 'Staten' Nederland en Mexico;
- b. betekent de uitdrukking 'Nederland' het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan voor zover dat gebied in overeenstemming met het internationale recht krachtens de Nederlandse wetgeving is of zal worden aangemerkt als een gebied waarbinnen Nederland

soevereine rechten kan uitoefenen met betrekking tot de exploratie en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van de zeebodem of de ondergrond daarvan;

- c. betekent de uitdrukking 'Mexico' de Verenigde Mexicaanse Staten;
 - d. omvat de uitdrukking 'persoon' een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
 - e. betekent de uitdrukking 'lichaam' elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f. betekenen de uitdrukkingen 'onderneming van een van de Staten' en 'onderneming van de andere Staat' onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;
 - g. betekent de uitdrukking 'internationaal verkeer' alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een van de Staten is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Staat zijn gelegen;
 - h. betekent de uitdrukking 'onderdanen':
 1. alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;
 2. alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is;
 - i. betekent de uitdrukking 'bevoegde autoriteit':
 1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 2. in Mexico het Ministerie van Financiën en Publieke Schuld.
2. Voor de toepassing van het Verdrag door een van de Staten heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

Artikel 4. Inwoners

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking 'inwoner van een van de Staten' iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:
 - a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;
 - c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d. indien hij onderdaan is van geen van beide Staten of op grond van de Nederlandse wetgeving onderdaan is van beide Staten, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5. Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking 'vaste inrichting' een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking 'vaste inrichting' omvat in het bijzonder:
 - a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b. een filiaal;
 - c. een kantoor;

- d. een fabriek;
 - e. een werkplaats; en
 - f. een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De uitdrukking 'vaste inrichting' omvat eveneens een bouwwerk, constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende aard, maar alleen indien de duur van zulk een bouwwerk of zulke werkzaamheden een tijdvak van zes maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking 'vaste inrichting' niet geacht te omvatten:
- a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
 - c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor reclamedoeleinden, voor het verstrekken van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek, voor de voorbereiding van de verstrekking van leningen of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben;
 - f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a) tot en met e) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.
5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een van de Staten gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.
6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een van de Staten te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen en in hun commerciële en financiële betrekkingen met de onderneming geen voorwaarden zijn overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke in het algemeen door onafhankelijke vertegenwoordigers worden aanvaard.
7. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een verzekeringsmaatschappij van een Staat, behalve ter zake van herverzekering, geacht een vaste inrichting te hebben in de andere Staat, indien zij premies int op het grondgebied van die andere Staat dan wel daar gelegen risico's verzekert door middel van een persoon anders dan de onafhankelijke vertegenwoordiger, waarop het zesde lid van toepassing is.
8. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

Hoofdstuk III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6. Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een van de Staten uit onroerende zaken (daaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.
2. De uitdrukking 'onroerende zaken' heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving

van de Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen, boten en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7. Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent, of heeft uitgeoefend, door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, of heeft uitgeoefend, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent, of heeft uitgeoefend, door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt toegestaan ter zake van bedragen – met uitzondering van die wegens werkelijk gemaakte kosten – welke aan de vaste inrichting door het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren in rekening zijn gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan de vaste inrichting ter beschikking zijn gesteld. Evenmin wordt bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting rekening gehouden met bedragen – met uitzondering van die wegens werkelijk gemaakte kosten – welke door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren in rekening zijn gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke beloningen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren ter beschikking zijn gesteld.

4. Voor zover het in een van de Staten gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8. Zee- en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Voordelen als bedoeld in het eerste lid omvatten niet voordelen uit het drijven van een hotel of uit vervoer anders dan die uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.
3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
4. Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen verkregen uit de exploitatie in internationaal verkeer van schepen en luchtvaartuigen mede voordelen behaald met de verhuur op basis van verhuur zonder bemanning van schepen en luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd, indien deze voordelen voortvloeien uit de voordelen omschreven in het eerste lid.
5. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een 'pool', een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal agentschap.

Artikel 9. Gelieerde ondernemingen

1. Indien:

- a. een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of
- b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een van de Staten in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen, indien zij instemt met die aanpassing. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Staten zo nodig met elkaar overleg.

3. De bepalingen van het tweede lid blijven buiten toepassing in geval van fraude, grove nalatigheid of moedwillig verzuim.

Artikel 10. Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

- a. 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is, dat, middellijk of onmiddellijk, ten minste 10 percent beheerst van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;
- b. 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

4. De uitdrukking 'dividenden', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, met uitzondering van inkomsten uit schuldvorderingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst, en inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot

de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11. Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat mag in die andere Staat worden belast indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is.

2. Deze interest mag echter ook in de Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietende de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting 15 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid:

- a. is interest afkomstig uit een van de Staten en betaald ter zake van een obligatie, schuldbewijs of soortgelijke verplichting van de Regering van die Staat, de centrale bank van die Staat, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, vrijgesteld van belasting in die Staat;
- b. is interest afkomstig uit een van de Staten en betaald ter zake van een obligatie, schuldbewijs of soortgelijke verplichting aan de Regering van de andere Staat, de centrale bank van die andere Staat, een staatkundig onderdeel of publiekrechtelijk lichaam daarvan, vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat;
- c. is interest afkomstig uit een van de Staten en betaald ter zake van leningen op preferentiële voorwaarden, bedoeld ter bevordering van de ontwikkeling en export, met een looptijd van drie jaren of meer, en gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de andere Staat, de centrale bank van die andere Staat of enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van die Regering, vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat;
- d. is interest afkomstig van een van de Staten en betaald aan een erkend pensioenfonds van de andere Staat vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.

4. De uitdrukking 'interest', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, of aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel als interest aangemerkt.

5. De bepalingen van het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn indien deze wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

7. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen

hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, om welke reden dan ook, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

8. De bepalingen van dit artikel blijven buiten toepassing indien de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, hoofdzakelijk in het leven geroepen of overgedragen was met het doel voordeel te trekken uit dit artikel. Ingeval een Staat voornemens is dit lid toe te passen, zal zijn bevoegde autoriteit van te voren met de bevoegde autoriteit van de andere Staat overleggen.

Artikel 12. Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting 15 percent van het brutobedrag van de royalty's niet overschrijden.

3. De uitdrukking 'royalty's', zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap waaronder begrepen bioscoopfilms, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap. De uitdrukking 'royalty's' omvat mede voordelen verkregen uit de vervreemding van al deze rechten of dit eigendom, welke afhankelijk zijn van de produktiviteit of het gebruik daarvan.

4. De bepalingen van het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de overeenkomst ter zake waarvan de royalty's zijn betaald, was gesloten, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

6. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, om welke reden dan ook, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

7. De bepalingen van dit artikel blijven buiten toepassing, indien het recht of het eigendom ter zake waarvan de royalty is betaald, overeengekomen of overgedragen is met als voornaamste doel de voordelen van dit artikel te verkrijgen. Ingeval een Staat voornemens is dit lid toe te passen, zal zijn bevoegde autoriteit van te voren met de bevoegde autoriteit van de andere Staat overleggen.

Artikel 13. Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten uit de vervreemding van onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten uit de vervreemding van aandelen (anders dan aandelen die genoteerd zijn aan een goedgekeurde effectenbeurs in de andere Staat) of andere rechten in een lichaam dat inwoner van de andere Staat is, waarvan de waarde van de aandelen hoofdzakelijk

berust op in die andere Staat gelegen onroerende zaken, mogen worden belast in die andere Staat. Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking 'onroerende zaken' mede de aandelen van een lichaam waarvan de waarde van de aandelen hoofdzakelijk berust op onroerende zaken, maar omvat de uitdrukking niet onroerende zaken (met uitzondering van verhuurde zaken) waarin de onderneming van het lichaam wordt uitgeoefend.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Het bepaalde in het derde lid van artikel 8 vindt hierbij toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen die een deelneming vormen van meer dan 25 percent van het aandelenkapitaal van een lichaam dat inwoner van een van de Staten is, mogen in die Staat worden belast. De aldus geheven belasting mag echter 20 percent van de belastbare voordelen niet overschrijden. Het bepaalde in dit lid is niet van toepassing wanneer zulk een voordeel verkregen is als gevolg van een bedrijfsreorganisatie, fusie, splitsing of soortgelijke transactie.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede, derde en vierde lid en in artikel 12 zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14. Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar. Deze voordelen mogen echter in de andere Staat worden belast onder de volgende omstandigheden:

- a. indien hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt; in dat geval mogen de voordelen slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend, in die andere Staat worden belast;
- b. indien hij in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen bedragen of te boven gaan; in dat geval mogen de voordelen slechts in zoverre als zij verkregen zijn uit de in die andere Staat verrichte werkzaamheden, in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking 'vrij beroep' omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15. Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a. de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het betreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner

van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16. Directeursbeloningen

Directeursbeloningen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of de raad van toezicht dan wel in zijn hoedanigheid van, in het geval van Nederland, 'bestuurder' of 'commissaris' of van, in het geval van Mexico, 'administrador' of 'comisario' van een lichaam dat inwoner is van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17. Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een van de Staten als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio- of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Staat, worden belast in die andere Staat. Voordelen of inkomsten, verkregen door een artiest of sportbeoefenaar die inwoner is van een van de Staten, uit in de andere Staat verrichte persoonlijke werkzaamheden die verband houden met zijn naamsbekendheid, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18. Pensioenen, lijfrenten en sociale-zekerheidsuitkeringen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van het tweede lid van artikel 19 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een van de Staten ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende vroegere dienstbetrekking, of indien in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen deze beloningen of deze afkoopsom in die andere Staat worden belast.

3. Pensioenen en andere betalingen krachtens de bepalingen van een sociaal-zekerheidsstelsel van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 17,5 percent van het brutobedrag van dat pensioen of die betaling niet te boven gaan.

4. De uitdrukking 'lijfrente' betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19. Overheidsfuncties

1. a. Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, zijn slechts in die Staat belastbaar

b. Deze beloningen zijn echter slechts in de andere Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, zijn slechts in die Staat belastbaar.

- b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.
3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20. Studenten

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een van de Staten inwoner was van de andere Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21. Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.
2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in het tweede lid van artikel 6, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.
3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten die niet in de voorgaande artikelen van het Verdrag zijn behandeld en die opgekomen zijn in de andere Staat, worden belast in die andere Staat, maar de aldus geheven belasting mag 17,5 percent van het brutobedrag van dat inkomen niet te boven gaan.

Hoofdstuk IV. Vermijding van dubbele belasting

Artikel 22. Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Mexico mogen worden belast.
2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, vijfde lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste, tweede en vierde lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 19, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, onderdeel a, en artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag in Mexico mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.
3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 16, artikel 17, artikel 18, tweede en derde lid, en artikel 21, derde lid, van dit Verdrag in Mexico mogen worden belast, in zoverre als deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Mexico over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest die volgens de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. Indien, wegens de tegemoetkoming verleend op grond van de Mexicaanse wetgeving ter bevordering van investeringen in Mexico, dan wel wegens de tegemoetkoming op grond van het Verdrag, de in feite geheven Mexicaanse belasting op uit Mexico afkomstige dividenden als bedoeld in artikel 10, lid 2, onderdeel *b*, of op uit Mexico afkomstige interest of royalty's lager is dan 15 percent, wordt het bedrag van de in Mexico over die dividenden, interest en royalty's betaalde belasting geacht te zijn betaald naar een tarief van 15 percent. Indien evenwel de ingevolge de Mexicaanse wetgeving op vorenbedoelde dividenden, interest en royalty's van toepassing zijnde algemene belastingtarieven worden verlaagd tot beneden die welke in dit lid zijn genoemd, gelden voor de toepassing van dit lid deze lagere tarieven. De bepalingen van dit lid zijn slechts van toepassing gedurende een tijdvak van vijftien jaar na de datum waarop het Verdrag in werking is getreden. Dit tijdvak kan in onderlinge overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten worden verlengd.
5. In overeenstemming met de bepalingen en onder voorbehoud van de beperkingen in de wetgeving van Mexico (zoals deze van tijd tot tijd gewijzigd kan worden zonder het algemene beginsel daarvan te wijzigen) vermijdt Mexico als volgt dubbele belasting:
- a. inwoners van Mexico mogen de Nederlandse belasting verrekenen tot een bedrag dat de in Mexico te betalen belasting over die inkomsten niet overschrijdt; en
 - b. lichamen die inwoner zijn van Mexico mogen met de Mexicaanse belasting over dividenden verrekenen de Nederlandse belasting over de winsten waaruit het in Nederland gevestigde lichaam de dividenden heeft betaald.

Hoofdstuk V. Bijzondere bepalingen

Artikel 23. Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een van de Staten of van beide Staten.
2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet zo worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.
3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, zevende lid, of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven, betaald door een onderneming van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat.
4. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
5. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.
6. Bijdragen die in een jaar ter zake van in dat jaar verrichte diensten door of namens een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de Staten of die tijdelijk in die Staat verblijft, zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Staat erkende pensioenregeling, worden gedurende een tijdvak dat in totaal 60 maanden niet overschrijdt, voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:
 - a. die natuurlijke persoon op grond van zijn arbeidsovereenkomst verplicht was bij te dragen aan de pensioenregeling;
 - b. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de

- eerstbedoelde Staat werd of aldaar tijdelijk ging verblijven; en
- c. de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Artikel 24. Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 23, eerste lid, aan die van de Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.
2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden.
3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.
5. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede en derde lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, vierde lid, artikel 18, derde lid, en artikel 21, derde lid, vaststellen.

Artikel 25. Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen die inlichtingen uit die nodig zijn voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Staten betreffende de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door een van de Staten ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (waaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die zich bezighouden met de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekendmaken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.
2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid zo uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:
 - a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Staat;
 - b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn krachtens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;
 - c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids-, of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, of inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 26. Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 27. Uitbreiding tot andere gebieden

1. Dit Verdrag kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen of Aruba of beide, indien het betrokken land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, waaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke-notawisseling.
2. Ten zij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van het Verdrag niet met zich mede, dat tevens de uitbreiding van het Verdrag tot enig land waartoe zij ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.

Hoofdstuk VI. Slotbepalingen

Artikel 28. Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd in overeenstemming met de toepasselijke procedures in elk van de Staten en de akten van bekrachtiging worden zo spoedig mogelijk te Mexico Stad uitgewisseld.
2. Dit Verdrag treedt in werking op de dag van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en –tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari volgende op de datum waarop het Verdrag in werking is getreden.
3. De bestaande Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Verenigde Mexicaanse Staten inzake het vermijden van dubbele belasting naar het inkomen verkregen uit de exploitatie van schepen in het internationale verkeer, welke tot stand is gekomen bij briefwisseling van 18 oktober 1984 te 's-Gravenhage, eindigt bij het in werking treden van dit Verdrag. De bepalingen van de genoemde Overeenkomst blijven evenwel van toepassing totdat de bepalingen van dit Verdrag, in overeenstemming met de bepalingen van het tweede lid van dit artikel, van kracht worden.

Artikel 29. Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat zij door een van de Verdragsluitende Partijen wordt beëindigd. Elk van de Partijen kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een periode van vijf jaren na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag kennis te geven van de beëindiging. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn voor belastingjaren en –tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin kennis van de beëindiging is gegeven.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 27 september 1993, in tweevoud in de Nederlandse en de Spaanse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek.

Protocol

I. Ad artikelen 1, 11 en 23

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van dit Verdrag een pensioenfonds dat als zodanig erkend is in een van de Staten en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat, beschouwd zal worden als inwoner van die Staat. Als zulk een pensioenfonds zal worden beschouwd in het geval van Nederland elk pensioenfonds dat erkend is en volgens wettelijke bepalingen onder toezicht staat en in het geval van Mexico elk op grond van artikel 28 van de Mexicaanse wet op de inkomstenbelasting in het leven geroepen pensioenfonds.

II. Ad artikel 3, eerste lid, onderdelen b en c

Het is wel verstaan dat de uitdrukkingen 'Nederland' en 'Mexico' de exclusieve economische zone omvatten waarbinnen Nederland of Mexico, naar gelang het geval, soevereine rechten mogen uitoefenen in overeenstemming met hun nationale recht en het internationale recht, indien Nederland of Mexico in hun wetgeving zulk een zone hebben aangemerkt of zullen aanmerken en daarbinnen heffingsrechten uitoefenen of zullen uitoefenen.

III. Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

IV. Ad artikel 7

1. Met betrekking tot artikel 7, eerste lid, kunnen voordelen behaald met de verkoop van goederen of koopwaar van dezelfde of soortgelijke aard als die welke worden verkocht, of met andere bedrijfsactiviteiten van dezelfde of soortgelijke aard als die welke worden verricht door middel van een vaste inrichting, worden geacht toerekenbaar te zijn aan die vaste inrichting, indien wordt aangetoond dat tot deze transactie is overgegaan teneinde in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd belastingheffing te vermijden. Tenzij door de belastingplichtige voldoende tegenbewijs wordt geleverd, wordt zulk een vermijding van belastingheffing aangenomen in gevallen waarin het proces van de verkoop voor het merendeel uitgevoerd is door de vaste inrichting.

2. Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van de vergoedingen die aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening zijn toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale bedrag van de overeenkomst, maar slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de onderneming inwoner is.

V. Ad artikelen 7, 12 en 14

Vergoedingen, van welke aard ook, voor technische diensten, waaronder begrepen studies of toezichthoudende werkzaamheden van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor contracten inzake bouw- en constructiewerkzaamheden met inbegrip van de daartoe behorende blauwdrukken, dan wel voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard worden aangemerkt als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14, naar gelang van het geval, van toepassing zijn, in zoverre als zulke vergoedingen niet beschouwd kunnen worden als beloningen voor de overdracht van inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap ('know-how').

VI. Ad artikel 9

Het is wel verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals 'cost-sharing'-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in artikel 9, eerste lid.

VII. Ad artikel 10

Niettegenstaande de bepalingen van artikel 10, tweede lid, onderdeel a, zijn, zolang een lichaam dat inwoner is van Nederland, op grond van de Wet op de vennootschapsbelasting en toekomstige wijzigingen daarop, niet aan de Nederlandse vennootschapsbelasting wordt onderworpen ter zake van dividenden ontvangen van een lichaam dat inwoner is van Mexico, de dividenden welke zijn genoemd in dit onderdeel slechts belastbaar in die Staat waarvan de ontvanger van de dividenden inwoner is.

VIII. Ad artikelen 10, 11 en 12

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

IX. Ad artikel 11

1. A. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 11, tweede lid, wordt het in het tweede lid genoemde percentage verlaagd tot 10 percent in geval van interest:
 - i. betaald op elke lening van welke soort dan ook die verstrekt is door een bank of enige andere financiële instelling, met inbegrip van investeringsbanken en spaarbanken, en verzekeringsmaatschappijen;
 - ii. betaald op obligaties en waardepapieren die in wezenlijke mate en regelmatig worden verhandeld aan een erkende effectenbeurs.
 - B. Na 5 jaren na de inwerkingtreding van het Verdrag wordt het in het tweede lid genoemde percentage verder verlaagd tot:
 - a. 5 percent in geval van interest:
 - i. betaald op elke lening van welke soort dan ook die verstrekt is door een bank, met inbegrip van investeringsbanken en spaarbanken, en verzekeringsmaatschappijen;
 - ii. betaald op obligaties en waardepapieren die in wezenlijke mate en regelmatig worden verhandeld aan een erkende effectenbeurs;
 - b. 10 percent indien de uiteindelijk gerechtigde niet een persoon is als beschreven in onderdeel a) in geval van rente:
 - i. betaald door een bank, met inbegrip van investeringsbanken en spaarbanken;
 - ii. betaald door de koper van machines en uitrusting aan een uiteindelijke gerechtigde die de verkoper van die machines of uitrusting is in samenhang met een verkoop op krediet.
- De bepalingen van dit onderdeel zijn slechts van toepassing zolang Nederland op grond van zijn nationale wetgeving geen bronbelasting heft op interest betaald aan een inwoner van Mexico.
2. Voor de toepassing van de bovengenoemde bepaling betekent de uitdrukking 'erkende effectenbeurs':
 - a. in het geval van Nederland effectenbeurzen die zijn erkend op grond van artikel 16 van de Wet Toezicht Effectenverkeer;
 - b. in het geval van Mexico effectenbeurzen die voldoen aan de voorwaarden van de Wet op de Effectenbeurs (Mercado de Valores) van 2 januari 1975;
 - c. elke andere effectenbeurs waarover de bevoegde autoriteiten van de beide Staten overeenstemming bereiken.
 3. Ingeval een Staat voornemens is de voordelen van het eerste lid te ontzeggen in verband met het vereiste van 'in wezenlijke mate en regelmatig worden verhandeld' als genoemd in het eerste lid, letter A, onderdeel ii, en in het eerste lid, letter B, onderdeel ii, zal zijn bevoegde autoriteit van te voren met de bevoegde autoriteit van de andere Staat overleggen, teneinde in onderlinge overeenstemming vast te stellen of de bepaling van het eerste lid van toepassing is.
 4. De bepalingen van artikel 11, derde lid, onderdeel c, zijn van toepassing, in geval van Nederland, op de Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. en de Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden N.V. en, in geval van Mexico, op de Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C., en Banco Nacional de Obras y Servicios, S.N.C. De bevoegde autoriteiten kunnen in onderling overleg andere agentschappen of instanties aanwijzen, waarop deze bepalingen in elk geval van toepassing zijn.

X. Ad artikelen 11 en 12

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van artikel 11, zesde lid, en van artikel 12, vijfde lid, indien een lening door het hoofdkantoor van een onderneming van een van de Staten is afgesloten en slechts een gedeelte van die lening kan worden toegerekend aan een vaste inrichting van die onderneming in de andere Staat, of indien een contract op grond waarvan royalty's worden betaald, is gesloten door het hoofdkantoor en slechts een deel van dat contract toegerekend kan worden aan de vaste inrichting, zulk een lening of contract voor dat gedeelte beschouwd wordt als een schuldvordering of een overeenkomst van de vaste inrichting.

XI. Ad artikel 12

1. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 12, tweede lid, wordt het percentage als genoemd in het tweede lid verlaagd tot 10 percent, zolang Nederland op grond van zijn nationale wetgeving geen bronbelasting van royalty's heft.
2. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 12 mag Mexico zijn activabelasting heffen van activa als genoemd in artikel 12, derde lid, die beschikbaar zijn gesteld door inwoners van Nederland aan inwoners van Mexico die aan die belasting onderworpen zijn. In dat geval verleent Mexico een aftrek van de activabelasting ter grootte van die activa tot een bedrag, dat gelijk is aan de inkomstenbelasting die geheven zou zijn van de royalty's betaald voor het beschikbaar stellen van die activa bij toepassing van het belastingtarief in zijn nationale wetgeving als ware dit Verdrag niet van toepassing. Ingeval na de vermindering met deze aftrek de activabelasting van die activa niettemin zou uitgaan boven het bedrag aan belasting dat in overeenstemming met de bepalingen van het tweede lid van dit artikel mag worden geheven, zullen de bevoegde autoriteiten met elkaar overleggen om te trachten de aldus resulterende hogere belasting uit te sluiten.

XII. Ad artikel 16

Het is wel verstaan dat met 'bestuurder' of 'commissaris', in geval van Nederland, of 'administrador' of 'comisario', in geval van Mexico, personen zijn bedoeld die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van het lichaam en die belast zijn met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XIII. Ad artikel 19

Het is wel verstaan dat de bepalingen van artikel 19, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, onderdeel a, Nederland niet beletten de bepalingen van artikel 22, eerste en tweede lid, toe te passen.

XIV. Ad artikel 23

Het is wel verstaan dat de bepalingen van artikel 25 van dit Verdrag een 'overeenkomst voor een brede uitwisseling van informatie' vormen met het oog op het doen van een geconsolideerde belastingaangifte in overeenstemming met de bepalingen van de Mexicaanse wet op de inkomstenbelasting. In dit verband is het wel verstaan dat een lichaam dat inwoner van Mexico is en waarvan het kapitaal geheel of hoofdzakelijk in handen is van inwoners van Nederland, gerechtigd is in Mexico de bepalingen inzake fiscale consolidatie toe te passen met betrekking tot zijn gelieerde ondernemingen die in Mexico gevestigd zijn, in gelijke mate als, in overeenstemming met de Mexicaanse wetgeving, een lichaam dat inwoner van Mexico is en waarvan het kapitaal geheel of hoofdzakelijk in handen is van inwoners van Mexico, gerechtigd is tot die bepalingen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 27e september 1993, in tweevoud in de Nederlandse en de Spaanse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek.

Briefwisseling

Briefwisseling tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Verenigde Mexicaanse Staten houdende een overeenkomst inzake het vermijden van dubbele belasting naar het inkomen verkregen uit de exploitatie van schepen in het internationale verkeer [vervallen]

Nr. I. Ambassade van Mexico

's-Gravenhage, 18 oktober 1984

Mijnheer de Minister,

Ingevolge instructies van mijn Regering heb ik de eer Uwer Excellentie mededeling te doen van haar bereidheid een Overeenkomst te sluiten met het Koninkrijk der Nederlanden inzake het vermijden van dubbele belasting naar het inkomen verkregen uit de exploitatie van schepen in het internationale verkeer, met de volgende bepalingen:

1. De inkomsten door een Mexicaanse onderneming verkregen uit de exploitatie van een schip in het internationale verkeer zijn binnen het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden vrijgesteld van inkomstenbelasting en andere belastingen naar de winst.
2. De inkomsten door een Nederlandse onderneming verkregen uit de exploitatie van een schip in het internationale verkeer zijn binnen het grondgebied van de Verenigde Mexicaanse Staten vrijgesteld van inkomstenbelasting en andere belastingen naar de winst.
3. De vrijstelling van belasting als bepaald in het eerste en het tweede lid hierboven is tevens van toepassing op de in die leden bedoelde inkomsten, door een onderneming verkregen uit haar deelneming in een 'pool', een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal geëxploiteerd agentschap.
4. Voor de toepassing van deze Overeenkomst:
 - a. wordt onder 'Nederlandse onderneming' verstaan een onderneming gedreven door de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden of door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon of andere eenheid of vereniging van personen die haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving van het Koninkrijk der Nederlanden en die inwoner is van Nederland en niet haar gewone woonplaats heeft in Mexico, wier voornaamste werkzaamheid is het vervoer van passagiers, vracht en post.
 - b. wordt onder 'Mexicaanse onderneming' verstaan een onderneming gedreven door de Regering van Mexico of door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon of andere eenheid of vereniging van personen die haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving van Mexico en die inwoner is van Mexico en niet haar gewone woonplaats heeft in Nederland, wier voornaamste werkzaamheid is het vervoer van passagiers, vracht en post.
 - c. Met betrekking tot een Nederlandse onderneming wordt onder 'internationaal verkeer' verstaan alle vervoer van passagiers, vracht en post door een schip in de loop van een reis die zich over meer dan één land uitstrekt, behalve voor zover het schip hoofdzakelijk wordt gebruikt voor het vervoer van passagiers, vracht en post uitsluitend tussen plaatsen die in Mexico zijn gelegen.
 - d. Met betrekking tot een Mexicaanse onderneming wordt onder 'internationaal verkeer' verstaan alle vervoer van passagiers, vracht en post door een schip in de loop van een reis die zich over meer dan één land uitstrekt, behalve voor zover het schip hoofdzakelijk wordt gebruikt voor het vervoer van passagiers, vracht en post uitsluitend tussen plaatsen die in Nederland zijn gelegen.
5. Voor wat de toepassing van deze Overeenkomst door een van de Overeenkomstsluitende Partijen betreft, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke uitdrukking die niet anderszins is omschreven, de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Overeenkomstsluitende Partij met betrekking tot belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst vormen.
6.
 - a. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is deze Overeenkomst slechts van toepassing op het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk.
 - b. De Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen, indien dat land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van de wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te

komen bij diplomatieke notawisseling.

7. Deze Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand, volgend op de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen elkander schriftelijk hebben medegedeeld dat aan de in hun onderscheiden landen daartoe grondwettelijk vereiste procedures is voldaan, en blijft voor onbepaalde tijd van kracht.

8. Deze Overeenkomst wordt van kracht ten aanzien van belastingjaren en -tijdvakken aanvangend op of na de datum van inwerkingtreding.

9. Elk der Overeenkomstsluitende Partijen kan deze Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het derde jaar volgend op het jaar van inwerkingtreding, een kennisgeving van beëindiging te zenden. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken aanvangend op of na de eerste januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin de kennisgeving wordt gedaan.

Gelief, Excellentie, in afwachting van uw mededelingen aangaande het bovenstaande, de verzekering van mijn zeer bijzondere hoogachting wel te willen aanvaarden.

(w.g.) R. Casellas

Dr. Roberto Casellas
Ambassadeur van Mexico

Zijner Excellentie
Mr. H. van den Broek,
Minister van Buitenlandse Zaken,
's-Gravenhage

Nr. II. Ministerie van Buitenlandse Zaken 's-Gravenhage Directie Verdragen DVE/VV-284611

Mijnheer de Ambassadeur,

Ik heb de eer te verwijzen naar uw brief van 18 oktober 1984, waarvan de inhoud als volgt luidt:

[(Zoals in Nr. I)]

Ik heb de eer u te berichten dat de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden het bovenstaande voorstel aanvaardt voor een overeenkomst die in werking zal treden op de voorwaarden genoemd in het zevende lid van uw brief.

's-Gravenhage, 18 oktober 1984

(w.g.) H. van den Broek

H. van den Broek
Minister van Buitenlandse Zaken

Zijner Excellentie
Dr. R. Casellas
Ambassadeur van Mexico
's-Gravenhage